

[Finansministeren.]

adgang til i henhold til 350 kr.-reglen told- og afgiftsfrit at indføre varer, der er erhvervet i udenlandske detailbutikker.

Det er mig bekendt, at forbundsrepublikken Tyskland under visse betingelser godtgør den tyske moms for varer, som er medtaget som rejsegods ved udrejse fra forbundsrepublikken. Dette forhold kan i nogen grad medføre en forvriddning af grænsehandelen til ugunst for Danmark, og jeg vil være opmærksom på dette punkt.

Af *Ømann* til boligministeren (17 december 1968):

„Var ministeren, da sagen om kilde-skattehuset behandlede i finansudvalget den 13. august, den 21. august og den 24. september 1968, klar over, at staten faktisk var bundet til tilbuddet fra firmaet Rasmussen og Schiøtz, og at der var risiko for et stort erstatningskrav, hvis man valgte en anden løsning?“

Boligminister *Hastrups* svar (23. december 1968):

Det er min opfattelse, som jeg også har gjort gældende, at staten ikke var bundet af nogen lejeaftale eller nogen købekontrakt med Rasmussen & Schiøtz A/S, så længe jeg ikke havde accepteret nogen aftale herom, og min accept i denne sag kunne naturligvis først gives efter forudgående godkendelse af folketingets finansudvalg.

Kort før finansudvalgets behandling af sagen den 13. august 1968 blev jeg bekendt med, at der eksisterede en skrivelse af 28. juni 1968 fra boligministeriets stats-byggekontor med „accept“ af lejemålet, dog under forbehold af finansudvalgets tilslutning til den til lejemålet knyttede forudbetaling. Jeg betragtede ikke denne skrivelse som bindende for staten. Nogle dage før finansudvalgets næste møde i sagen den 21. august blev jeg underrettet om, at Rasmussen & Schiøtz A/S havde nævnt et muligt erstatningskrav, hvis lejemålet ikke blev indgået. Min opfattelse var fortsat, at staten ikke var bundet, og at finansudvalget derfor var frit stillet, indtil det havde truffet sin beslutning. Dette synspunkt gav jeg udtryk for, da hr. Ømann

i finansudvalgets møde den 24. september stillede mig over for spørgsmålet.

Af *Jørgen Peder Hansen* til ministeren for offentlige arbejder (19. december 1968):

„Vil ministeren drage omsorg for, at der snarest træffes en positiv afgørelse i spørgsmålet om et stoppested ved Sundbrovejen i Svendborg, således at arbejdet med etablering kan være afsluttet samtidig med, at det nye statsgymnasium tages i anvendelse til februar?“

Begrundelse.

Såfremt der ikke etableres et stoppested ved Sundbrovejen i Svendborg, vil 300-400 elever daglig blive transporteret lige forbi det nye statsgymnasium til og fra rutebilstationen. Derved får eleverne ca. 1 time ekstra til og fra skole hver dag, hvad der er fuldstændig urimeligt i betragtning af, at der såvel fra rektors som fra anden side for længst er gjort opmærksom på problemet. Spørgsmålet har været overvejet og forhandlet så længe, at det, der nu er brug for, er en afgørelse, som tillader bl. a. DSBs egne busser at stoppe på eller ved Sundbrovejen, så de mange elever ikke behøver at spille tiden med unødvendig og fordyrende anden transport.

Minister for offentlige arbejder *Guldbergs* svar (3. januar 1969):

Svendborg byråd har anmodet ministeriet for offentlige arbejder om godkendelse af etablering af en rutebilholdeplads på hver side af Sundbrovejen umiddelbart nord for Svendborgsundbroens nordlige endefag, hvor der er etableret trappeforbindelse mellem broen og den underliggende Sct. Jørgensvej.

Ved etablering af disse holdepladser vil adgangen til benyttelse af rutebilerne til og fra Tåsinge og Langeland lettes for beboerne i den sydvestlige del af byen samt for en del af eleverne i det ny gymnasium, der er beliggende i dette område.

Mellem ministeriet og byrådet har der været forhandlet om holdepladsernes placering, således at den fri oversigt ved de nærliggende tilslutningsveje til Sundbrovejen ikke forringes. Forholdet er yderligere kompliceret ved, at cyklister ikke længere må